

200700909/1.

Datum uitspraak: 26 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/5840 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 2 januari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 januari 2007, verzonden op 4 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

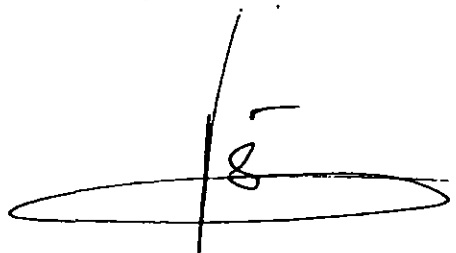
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

382-532.

Verzonden: **26 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zitting houdende te MAASTRICHT

Reg.nr: AWB 06 / 5840 BEPTDN

UITSPRAAK van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

eiseres,

en

de Minister van Justitie verweerder

Datum bestreden besluit: 6 januari 2006.

Kenmerk: 0310.15.0078.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 25 oktober 2006.

I. PROCESVERLOOP

Met ingang van 15 december 2006 is de Minister van Justitie in de plaats getreden van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie als het bevoegde bestuursorgaan inzake vreemdelingenzaken. In deze uitspraak wordt eiseres verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit heeft verweerder de aanvraag van eiseres om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit is namens eiseres op 31 januari 2006 beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank. Aanvulling van de gronden waarop het beroep berust heeft plaatsgevonden bij brief van 2 maart 2006. Bij brief van 1 juni 2006 is namens eiseres een nader stuk ingezonden.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift van 10 oktober 2006 geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 25 oktober 2006, alwaar eiseres in persoon is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde mr. A.J.P. Lemmen, advocaat te Heerlen. Verweerder heeft zich ter zitting door vertegenwoordigen door mr. M.M.J. Ploters, ambtenaar ten departement.

II. OVERWEGINGEN

1. Verweerder herhaalt en last in hetgeen in het voornemen is overwogen, met uitzondering van het daarin geuite vermoeden dat de inreis van eiseres niet werd ingegeven door asielrelevante redenen, en stelt zich op het standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, nu zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar aanvraag is gebaseerd op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Aan het bestreden besluit ligt mede een advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) van 20 december 2005 ten grondslag.

2. Eiseres herhaalt en last in hetgeen in de zienswijze naar voren is gebracht en voert aan dat zij wel in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en wel

op de volgende gronden.

Volgens eiseres kan het in het voornemen geuit te vermoeden, dat zij andere motieven dan asielmotieven had, niet worden gestoeld op de late asielaanvraag. Haar reis naar Amsterdam kan niet als het vrijwillig niet tijdig nader worden opgevat. Daarna had zij tot haar vlucht uit Amsterdam niet meer de gelegenheid asiel te vragen en evenmin kan haar worden verweten bij haar zus in Eindhoven hulp te hebben gezocht en met haar zus en zwager te hebben besloten zich verborgen te houden wegens de angst voor de reisagent, waarbij ook haar psychische gezondheid moet worden meegewogen. Uiteindelijk heeft eiseres asiel gevraagd. Haar werd geen bescherming geboden als slachtoffer van mensenhandel. Eiseres stelt zich op het standpunt dat haar een verblijfsvergunning asiel moet worden verleend, primair vanwege klemmende redenen van humanitaire aard. Haar angst om terug te moeten naar Kosovo is te groot. Haar broer werkt bij de politie in Kamenica en een oom en zijn vrouw bij de politie in Pristina. Zij kan zich niet beschermen tegen haar familie in Kosovo, mede gelet op haar gezondheid. Voorts voert eiseres aan dat verweerder de nota van het BMA, voor zover die kenbaar is uit de beslissing, niet goed duidt. Verweerder ziet niet-lichamelijke gebreken ten onrechte niet als een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium. Haar in deze, medisch slechte, situatie terugzenden naar Kosovo heeft het reële risico op zich dat strijd ontstaat met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Eiseres stelt dringende medische behandeling nodig te hebben en Kosovo is daarvoor niet de aangewezen plaats. Haar angst zal enkel toenemen met alle gevolgen van dien voor haar gezondheid. Eiseres is zeer bevreesd voor de wraak van haar familie (broers). Volgens haar is de familie zeer wel op de hoogte van hetgeen zij in Nederland heeft gedaan. Bij haar zus in Eindhoven zijn daarover vragen gesteld en daaruit was geen andere conclusie mogelijk dan dat de familie in Kosovo geïnformeerd is. Verwezen wordt voorts naar een aantal verklaringen uit het nader gehoor. Eiseres vraagt subsidiair haar als "schrijnend geval" aan te merken, nu haar situatie in Kosovo en haar situatie in Nederland zulks rechtvaardigen. Ten slotte wordt een beroep gedaan op de inherente afwijkingsbevoegdheid. Volgens eiseres kan niet worden ontkend dat zij een speciaal geval is, althans daar meent zij toch vrijuit te kunnen gaan. Het voornemen is op dit punt niet voldoende gemotiveerd, nu niet duidelijk is aan welke concrete criteria eiseres zou moeten voldoen om als bijzonder geval te worden aangemerkt.

3. De rechtbank overweegt het volgende.

3.1. Ter zitting is namens eiseres een aan haar gerichte brief van GGZ Oost Brabant, Regio Helmond, d.d. 19 oktober 2006 overgelegd, alsmede een bij die brief gevoegd schrijven van bedoelde instelling van gelijke datum, gericht aan het 'Paleis van Justitie, T.a.v. de rechter, 's-Hertogenbosch'. De rechtbank is van oordeel dat, zelfs indien er van zou moeten worden uitgegaan dat laatstgenoemd schrijven op bedoelde datum is verzonden en vervolgens ook ter plaatse is aangekomen, gelet op de datumimmer sprake kan zijn van een binnen de wettelijke termijn, genoemd in artikel 8:58 van de Awb, ingediend stuk. De rechtbank zal dit schrijven dan ook, als zijnde tardief ingediend, niet in de onderhavige procedure betrekken.

3.2. In het voornemen stelt verweerder zich onder meer op het navolgende standpunt:

"Nu betrokkene na binnenkomst niet zo spoedig mogelijk de bescherming van de Nederlandse autoriteiten heeft ingeroepen en ook na vorengenoemde gebeurtenis eerst nog drie jaar bij haar zuster in Nederland heeft verbleven alvorens een asielaanvraag in te dienen, bestaat het vermoeden dat haar inreis niet werd ingegeven door asielrelevante redenen."

In het bestreden besluit stelt verweerder onder meer het volgende:

"De overwegingen uit het voornemen worden overgenomen en dienen hier als ingelast te worden beschouwd, met uitzondering van het daarin geuite vermoeden dat de inreis van betrokkene niet werd ingegeven door asielrelevante redenen."

Reg.nr: AWB 06 / 5840 BEPTDN

pagina 3 van 5

Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder desgevraagd aangegeven dat door verweerder wel wordt gehandhaafd dat elseres zich niet tijdig heeft gemeld bij de autoriteiten.

De rechtbank overweegt dienaangaande dat, nu verweerder in het voornemen aan het niet tijdig melden geen andere conclusie verbindt dan de conclusie dat de inreis van elseres niet werd ingegeven door asielrelevante redenen, en juist deze conclusie wordt ingetrokken, verweerder de relevantie van het gestelde niet tijdig melden niet heeft onderbouwd, zodat hieraan verder voorbij moet worden gegaan.

Het namens elseres in dat kader aangevoerde behoeft derhalve geen bespreking meer.

3.3. Naar de rechtbank begrijpt, mede gelet op het ter zitting namens verweerder ter zake gestelde, moet het bestreden besluit aldus worden gelezen, dat verweerder de door elseres gestelde feiten geloofwaardig acht, maar de door elseres aan die feiten ontleende vermoedens omtrent hetgeen haar bij terugkeer te wachten zou staan, te weten dat haar broers wraak op haar zullen nemen vanwege haar gedwongen werkzaamheden als prostituee, niet plausibel acht.

Dienaangaande wordt als volgt overwogen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) onder meer in haar uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003/103) heeft overwogen, behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Zoals de Afdeling eveneens heeft overwogen (onder meer in haar uitspraak van 8 oktober 2003, JV 2004/286), behoort naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling gestelde feiten, de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens tot de primaire verantwoordelijkheid van verweerder en dient de rechter ook in zoverre verweerders oordeel terughoudend te toetsen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat bedoelde vermoedens van elseres niet plausibel worden geacht. Verweerder heeft daarbij in aanmerking mogen nemen dat uit de verklaringen van elseres blijkt dat haar broers niet kunnen weten dat zij geprostitueerd is geweest. De enkele verklaring van elseres tijdens het nader gehoor dat haar broers "zeker wat" weten en in hun zoektocht ook bordelen hebben bezocht of hebben laten bezoeken, heeft verweerder, in het licht van het voorgaande, bij gebrek aan meer concreet bewijs, niet tot een ander oordeel hoeven leiden.

Voor zover elseres op grond van het voorgaande in aanmerking wenst te komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 heeft verweerder zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat elseres daarvoor niet in aanmerking komt. Evenmin heeft verweerder elseres op grond van het voorgaande in aanmerking hoeven brengen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

Reg.nr: AWB 06 / 5840 BEPTDN

pagina 4 van 5

3.4. Voor zover eiseres een beroep doet op artikel 3 van het EVRM in verband met haar medische problematiek overweegt de rechtbank als volgt.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28, worden verleend aan de vreemdeling die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandeling en/of bestraffingen.

Volgens de rechtspraak van het Europese Hof voor de rechten van de mens kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waar naar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 van het EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan slechts sprake zijn indien de vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium.

Zoals hiervoor, in rechtsoverweging 1, is overwogen, ligt aan verweerders besluit mede een advies van het BMA van 20 december 2005 ten grondslag. In dit advies is, voor zover thans van belang, de vraag of eiseres zich in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte bevindt, ontkennend beantwoord.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 21 augustus 2006, JV 2006/376) is een advies van het BMA een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder daar bij de beoordeling van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning in beginsel op afgaan.

Gesteld noch gebleken is dat onderhavig advies niet aan voormelde eisen voldoet.

Nu, zoals hiervoor overwogen, de vraag of eiseres zich in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte bevindt, door het BMA ontkennend is beantwoord, valt voorts niet in te zien dat, zoals namens eiseres wordt betoogd, verweerder de nota van het BMA niet goed zou duiden.

Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres in verband met haar medische problematiek niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

3.5. Niet gebleken is verder van gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 zodat verweerder in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van die bepaling.

Het namens eiseres gedane beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid dient reeds vanwege het feit, dat niet is aangegeven van welke beleidsregel moet worden afgeweken, te worden verworpen. De enkele stelling, dat moet worden afgeweken omdat eiseres een speciaal geval zou zijn, is niet voldoende. Het is niet aan verweerder, maar aan eiseres om dit beroep te onderbouwen.

Ten slotte overweegt de rechtbank dat het beroep van eiseres, haar als 'schrijnend geval' aan te merken, buiten de onderhavige procedure valt.

4. Gelet op al het vorenoverwogene dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als aangegeven in rubriek III.

Reg.nr: AWB 06 / 5840 BEPTDN

pagina 5 van 5

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M. Senden in tegenwoordigheid van mr. E.J.M. van der Poel als griffier
en in het openbaar uitgesproken op **02 JAN 2007**
door mr. Senden voornoemd in tegenwoordigheid van voornoemde griffier.

w.g. E. van der Poel

w.g. M. Senden

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op:

04 JAN 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling
bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus
16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep begint te lopen na de datum van verzending van
deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de
uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een
afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto
artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige
voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

LEMMEN

advokaten & procureurs

Onze referentie: 03.137.U/s

Toevoeging aangevraagd
HOGER BEROEPRAAD VAN STATE
AFDELING BESTUURSRECHT
HOGER BEROEP VERDELINGENZAKEN
POSTBUS 16113
2500 BZ 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
01 FEB 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
SPRAAK: DD:	PAR:

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

geboren op 1 [] Joegoslavische nationaliteit,
wonende te [] te dezer zake domicilie kiezerde te Heerlen aan het
Burgemeester de Hesselplein no. 15 (postbus 123, 6400 AC), ten kantore van
Advocatenkantoor Lemmen, advocaten en procureurs, van wie mr A.J.P. Lemmen
ten deze bepaaldelijk gevolmachtigd wordt hoger beroep in te stellen voor
appellante en als gevolmachtigde zal optreden;

DAT bij de hierbij overgelegde uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Maastricht d.d. 4 januari 2007 het beroep ongegrond
verklaard werd (betreffende de aanvraag tot het verlenen van een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd);

DAT appellante zich niet met de uitspraak kan verenigen en hiertoegen hierbij
hoger beroep instelt;

DAT appellante de navolgende grieven voert aan te voeren:

GRIEF I

Ten onrechte heeft de Rechtbank als oordeel gegeven dat uitgaande van de
geloofwaardigheid van de door appellante gestelde feiten en omstandigheden het
niet aannemelijk is dat appellante er terecht voor vreest dat in Kosovo vooral bij
haar familie bekend is dat zij gedwongen in de prostitutie zat in Nederland.

Toelichting

De UNHCR stelt in haar bijgevoegd rapport d.d. juni 2006 dat slachtoffers van
trafficking (mensenhandel) bescherming nodig hebben. De Rechtbank betreft de
specifieke positie van appellante niet in het door UNHCR aangegeven kader in de
beoordeling. Het oordeel van de Rechtbank dat niet concreet gebleken is dat haar
broers daarvan op de hoogte zijn is onvolduende gemotiveerd. De familie en de
omgeving van appellante in Kosovo weten dat appellante naar Nederland is
gesmokkeld. De broers hebben appellante gezocht in bordelen in Nederland. De
familie en omgeving kent de smokkelaar. Zij weten dat de zus naar haar man in
Nederland ging en dat appellante in Nederland jarenlang spoorloos is geweest.

LEMMEN

advocaat en procureur

Volgens appellante heeft zulks het gevolg dat zij bij terugkeer in Kosovo daarover uitsluitel zal moeten geven. Daarbij komt dat appellante ernstig getraumatiseerd is en bij behandeling bekend zal worden hoe appellante in deze staat van gezondheid is geraakt.

Tenslotte gaat de Rechtbank eraan voorbij dat nu de groep waartoe appellante behoort, bescherming nodig heeft, van appellante niet kan verlangd dat zij haar individuele problemen bewijst.

GRIEF II

Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld dat in het BMA advies de vraag of appellante zich in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte bevindt, ontkennend is beantwoord. Het advies van BMA is dat het uitblijven van behandeling kan leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn. Volgens appellante kan zulks niet anders worden uitgelegd dat er dan sprake is van direct levensbedreigende situatie.

Toelichting

Verweerder heeft gesteld dat vanwege de gestelde behandelmogelijkheden in Kosovo de medische situatie van appellante niet levensbedreigend is. BMA stelt enkel dat vraag 6a in het advies ontkennend kan worden beantwoord en heeft vraag 6b onbeantwoord gelaten.

Voorts is de stelling van BMA dat behandeling mogelijk is in het Clinical Center of the university of Pristina te Pristina te beperkt om als deskundig advies te kunnen worden beschouwd. Hieruit volgt immers niet dat de situatie voor appellante qua gezondheid niet levensbedreigend is. Het aanwezig zijn van de behandelmogelijkheid is onvoldoende voor te stellen dat voor appellante de behandeling mogelijk is. BMA beoordeelt niet of appellant veilig kan worden behandeld. De veiligheid voor appellant komt in Kosovo in het geding indien de oorzaak van haar medische lijden bekend moet worden en dat is onvermijdelijk gelet op het lijden waarvoor zij behandeld moet worden. Geïntimeerde had zich over deze problematiek moeten uitlaten in het kader van de vergewisplicht. Appellante kan immers in de visie van de Minister in Kosovo veilige behandeling krijgen, omdat niet bekend is dat zij het slachtoffer is van trafficking.

GRIEF III

Ten onrechte heeft de Rechtbank de Minister niet in de proceskosten veroordeeld. Uit vorenstaande grieven blijkt dat het beroep gegrond verklaard had moeten worden met veroordeling van geïntimeerde in de proceskosten.

LEMMEN

advokaten & procureurs

REDENEN WAAROM:

appellante u eerbiedig verzoekt haar hof er beroep gegrond te willen verklaren, althans een zodanige beslissing te willen nemen als u in goede justitie zal vermenen te behoren.

Heerlén, 1 februari 2007

Hetwelk doende enz.,
namens F. Ahmeti,mr. A.J.P. Lemmen
Advocaat-Gemachtigde